

Súd: Okresný súd Brezno
Spisová značka: 6T/8/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6320010295
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Hunák, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSBR:2021:6320010295.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Brezno, samosudcom JUDr. Petrom Hunákom, PhD., na hlavnom pojednávaní konanom dňa 17. mája 2021, takto

r o z h o d o l :

obžalovaný F. V., nar. XX. XX. XXXX v D., trvale bytom D., C. XXXX/XX t. č. vo výkone trestu odňatia slobody ÚVTOS I.,

je vinný, že

dňa 19. 07. 2019 v čase asi o 20.00 h v Brezne v miestnej časti Banisko v lesnom poraste vedľa nákupného centra Lidl po tom ako si F. V. vypýtal cigaretu od C. X., trvale bytom D., X. K. XXXX/XX, mu C. X. odpovedal, že cigaretu nemá a následne ho F. V. fyzicky napadol tak, že C. X. opakovane udrel päšťou do ľavej časti tváre a brucha, čomu sa C.K. X. bránil a následne k nim prišli J. I. a ml. X. E., ktorí ich oboch chytili za telo a za ruky a odtiahli ich od seba, pričom v dôsledku útoku utrpel C. X. zranenia, a to pomliaždenie tváre a pomliaždenie brušnej steny, ktoré si nevyžiadali práceneschopnosť a ani ho neobmedzovali v obvyklom spôsobe života,

teda

proti inému použil násilie v úmysle zmocniť sa cudzej veci,

čím spáchal

zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Trestného zákona,

za to sa odsudzuje

Podľa § 44 Trestného zákona upúšťa od uloženia súhrnného trestu podľa § 42 Trestného zákona, pretože trest uložený rozsudkom Okresného súdu Brezno, sp. zn. XT/XXX/XXXX zo dňa 19. 10. 2020, ktorý sa stal ohľadom viny a trestu obžalovaného právoplatný dňa 16. 03. 2021 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. XTo/XX/XXXX zo dňa 16. 03. 2021 pokladá na ochranu spoločnosti a nápravu obžalovaného za dostatočný.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku je obžalovaný povinný nahradiť poškodeným, a to:

- C. X., nar. XX. XX. XXXX v D., trvale bytom D., X. K. XXXX/XX škodu - bolestné vo výške 101,30 Eur (5 bodov x 20,26 Eur),

- DÔVERA zdravotná poisťovňa, a. s., so sídlom Nitra, Cintorínska 5, IČO: 35 942 436 škodu vo výške 326,86 Eur.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Brezno podal dňa 16. 10. 2020 obžalobu na obvineného F. V. pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Trestného zákona, na tom skutkovom základe ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Na hlavnom pojednávaní konanom dňa 17. 05. 2021 obžalovaný urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe. Následne mu samosudca kládol otázky podľa § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g) a h) Trestného poriadku. Obžalovaný na všetky položené otázky odpovedal kladne, rozumel, čo tvorí podstatu skutku, ktorý je mu kladený za vinu, bol na začiatku hlavného pojednávania poučený o svojich právach, najmä o práve na obhajobu, rozumel právnej kvalifikácii skutku, ako trestného činu, bol oboznámený s trestnou sadzbou, ktorú zákon ustanovuje za trestný čin mu kladený za vinu a dobrovoľne sa priznal a uznal svoju vinu. Obžalovaný uviedol, že svoje konanie ľutuje.

Súd tak mal v konaní nepochybne preukázané, že obžalovaný sa dopustil skutku, ktorý je mu v obžalobe kladený za vinu. Obžalovaný urobil na hlavnom pojednávaní vyhlásenie, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe, a po zistení stanoviska prokurátora samosudca toto vyhlásenie prijal, nakoľko nemal pochybnosti o tom, že obžalovaný svojím konaním naplnil skutkovú podstatu zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1 Trestného zákona.

S ohľadom na vyššie uvedené je preukázané, že obžalovaný naplnil znaky skutkovej podstaty zločinu lúpeže. Samosudca preto uznal obžalovaného vinným podľa obžaloby.

Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery, prihliadol súd najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie a pohnútku obžalovaného, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti prípadu, ako aj na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť nápravy. Súd sa oboznámil s listinnými dôkazmi jednotlivo a vo vzájomnej súvislosti.

Samosudca na hlavnom pojednávaní prečítal znalecký posudok č. 8/2020, vypracovaný znalcom MUDr. Vladimírom Majeríkom, ktorý uviedol, že mechanizmus vzniku zranenia poškodeného C. X. je s najväčšou pravdepodobnosťou totožný s výpoveďou poškodeného zo dňa 17. 07. 2020, ďalej že v posudzovanom prípade ide o zranenie ľahké s dĺžkou liečenia 14 dní, bez vyžadovania PN, ktoré nezanechá trvalé následky na zdraví poškodeného a bodové hodnotenie bolestného určil na 5 bodov.

Následne samosudca na hlavnom pojednávaní prečítal listinné dôkazy - odpis z registra trestov, v ktorom zatiaľ obžalovaný nemá uvedený žiadny záznam, avšak súd má vedomosť o odsudzujúcom rozsudku Okresného súdu Brezno sp. zn. XT/XXX/XXXX zo dňa 19. 10. 2020, právoplatný dňa 16. 03. 2021 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. XTo/XX/XXXX zo dňa 16. 03. 2021; výpis z ústrednej evidencie priestupkov Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, z ktorého vyplýva, že obžalovaný bol v priebehu piatich mesiacov od 11. 06. 2018 do 04. 11. 2018 11-krát priestupkovo postihnutý fakticky výlučne za porušenie povinností chodca (reflexné prvky), avšak od posledného priestupku spáchaného dňa 04. 11. 2018 nebol do 21. 09. 2020 priestupkovo postihnutý; správu o povesti

Mesta D., v zmysle ktorej je obvinený prihlásený k trvalému pobytu v D., C. XXXX/XX, k prechodnému pobytu v D. prihlásený nie je, podľa evidencie obyvateľov je slobodný a iné skutočnosti o obvinenom nie sú známe.

Samosudca ďalej prečítal rozsudok Okresného súdu Brezno sp. zn. XT/XXX/XXXX zo dňa 19. 10. 2020, právoplatný dňa 16. 03. 2021 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. XTo/XX/XXXX zo dňa 16. 03. 2021, ktorým bol obžalovaný uznaný vinným zo zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. c) Trestného zákona v spolupáchateľstve podľa § 20 Trestného zákona a bol odsúdený podľa § 188 ods. 2, § 20, § 38 ods. 2, 3, 8, § 36 písm. d), § 39 ods. 1, 3 písm. d) Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 4 roky, na výkon ktorého bol obžalovaný podľa § 48 ods. 1, 2 písm. a) Trestného zákona zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. Samosudca k uvedenému dôkazu uviedol, že modus operandi je v tomto, ako aj v posudzovanom prípade takmer rovnaký, keďže si obžalovaný v oboch prípadoch pýtal od poškodených cigaretu, ktorú keď mu nedali, fyzicky ich napadol, pričom ale v posudzovanom prípade je nutné uviesť, že k útoku nedošlo tak závažným a agresívnym spôsobom ako v horeuvedenom prípade. V poslednom rade samosudca oboznámil s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 5To/17/2021 zo dňa 16. 03. 2021, ktorým bolo podľa § 319 Trestného poriadku odvolanie obžalovaného a okresného prokurátora zamietnuté.

Na hlavnom pojednávaní prokurátor Okresnej prokuratúry Brezno v záverečnej reči uviedol, že má za to, že bolo preukázané, že sa obžalovaný F. V. dopustil skutku, ktorý sa mu kladie za vinu v podanej obžalobe a navrhol, aby bol uznaný vinným podľa § 188 ods. 1 Trestného zákona s tým, že u obžalovaného zistil poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písm. d), l) Trestného zákona a jednu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. h) Trestného zákona. Navrhol, aby mu bol uložený súhrnný trest odňatia slobody podľa § 42 ods. 1, 2 Trestného zákona podľa zásad v ustanovení § 41 ods. 1, 2 Trestného zákona, § 188 ods. 2 Trestného zákona, za použitia § 36 písm. d), l) Trestného zákona, § 37 písm. h) Trestného zákona, § 38 ods. 2, 3, 8 Trestného zákona na dolnej hranici trestnej sadzby vo výmere 7 rokov a 6 mesiacov nepodmienečne so zaradením do ústavu s minimálnym stupňom stráženia. Zároveň navrhol, aby súd zrušil rozsudok Okresného súdu Brezno sp. zn. XT/XXX/XXXX v časti výroku o treste a výrokoch naň obsahovo nadväzujúcich a aby súd zaviazal obžalovaného uhradiť poškodenému náhradu škody - bolesťné vo výške 101,30 Eur a priznal nárok na náhradu škody zdravotnej poisťovni Dôvera vo výške 326,86 €.

Poškodený v záverečnej reči uviedol, že ho mrzí, že to takto dopadlo.

Obhajkyňa v záverečnej reči poukázala na poľahčujúcu okolnosť, že sa obžalovaný na hlavnom pojednávaní priznal, vyhlásil, že je vinný a úprimne to oľutoval a taktiež aj na to, že sa tohto skutku dopustil pred dovŕšením 19 roku veku, t. j. blízkeho veku mladistvého a uviedla, že obžalovanému pri porade zdôraznila pri skutku, ktorý spáchal 19. 01. 2019, za ktorý už bol právoplatne odsúdený v marci tohto roku, a pri prejednávanom skutku spáchanom v júli 2019 sa jedná o rovnaký zločin, keď pre cigaretu niekoho dobil a teda, že je neprípustné, aby sa takto správal a dopúšťal sa takých činov. Obžalovaný obhajkyňu na to odpovedal, že sa už nebude takých činov dopúšťať, že si to uvedomil, berie do úvahy, že si vykonáva trest vo výmere 4 roky za zločin lúpeže, ktorý spáchal pred týmto skutkom, pre ktorý je dnes súdený. Vyjadril sa, že po vykonaní tohto trestu, sa nebude dopúšťať žiadnej trestnej činnosti. Obhajkyňa preto vzhľadom na uvedené, navrhla upustiť od uloženia súhrnného trestu s tým, že dúfa, že 4 roky, ktoré bude obžalovaný vykonávať, budú nápravou jeho osoby a bude splnená ochrana spoločnosti.

Obžalovaný sa v záverečnej reči a v poslednom slove opakovane ospravedlnil poškodenému, uviedol, že ho to veľmi mrzí, že si nebol vedomý, čo spravil, nakoľko bol pod vplyvom alkoholu.

Pri ukladaní trestu súd u obžalovaného dôsledne prihliadal na všetky skutočnosti, na ktoré je pri ukladaní trestu povinný prihliadnúť. Na tomto mieste súd zdôrazňuje, že pri ukladaní trestu, zohráva v rámci požiadavky primeranosti trestu významnú úlohu sudcovská individualizácia trestu, tzn. druh a výmera

trestu musia v každom konkrétnom prípade zodpovedať všetkým zvláštnostiam prípadu. Primeranosť a individualizácia trestu tak núti súd prihliadať na všetky okolnosti konkrétneho prípadu, a teda bráni mechanickému postupu pri rozhodovaní o treste. Súd musí zohľadniť okolnosti prípadu a pomery páchatel'a. V zmysle § 34 ods. 3 Trestného zákona má trest postihovať iba páchatel'a tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby. V zmysle § 34 ods. 4 Trestného zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, prirážajúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Súd prihliadol na spôsob spáchania trestného činu, jeho následok, zavinenie a pohnútku obžalovaného. Súd dôsledne zvažoval pomer prirážajúcich a poľahčujúcich okolností, pričom zistil dve poľahčujúce okolnosti, a to podľa § 36 písm. l) Trestného zákona, keď sa obžalovaný k spáchania trestného činu priznal a trestný čin úprimne oľutoval a podľa § 36 písm. d) Trestného zákona, keď obžalovaný spáchal trestný čin vo veku blízkom veku mladistvých, ak táto skutočnosť mala vplyv na jeho rozumovú alebo vôľovú spôsobilosť a jednu prirážajúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Trestného zákona, keď bol obžalovaný už za trestný čin odsúdený. Samosudca skúmal existenciu aj iných poľahčujúcich, či prirážajúcich okolností, avšak dospel k záveru, že žiadne iné okolnosti v danom prípade obžalovanému nepoľahčujú a ani neprirážujú.

Samosudca pri rozhodovaní o treste zobral do úvahy osobu obžalovaného, jeho vek, vzdelanie, možnosť nápravy, osobné pomery, postoj obžalovaného k spáchanému skutku, ako aj predošlé odsúdenie.

Významnou skutočnosť pri rozhodovaní o dĺžke, prípadnom mimoriadnom znížení trestu odňatia slobody, ako aj upustenia od uloženia súhrnného trestu, bol postoj obžalovaného, ktorý sa na hlavnom pojednávaní ku spáchaniu trestného činu priznal, svoje konanie oľutoval a poškodenému sa opakovane ospravedlnil, pričom aj sám poškodený uviedol, že ho mrzí, že to takto dopadlo. Samosudca vzal na vedomie aj stanovisko Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. Tpj 55/2016 zo dňa 27. 06. 2017, v zmysle ktorého ak možno páchatel'ovi trestného činu pri uzavretí a schválení dohody o vine a treste mimoriadne znížiť trest podľa § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona, teda v situácii vopred dohodnutého trestu, možno (teda nie obligatórne) naposledy označené ustanovenie per analogiam a pri použití argumentu a minori ad maius (od menšieho k väčšiemu) použiť aj v prípade uznania viny podľa § 257 ods. 1 písm. b), c) Trestného poriadku (po prijatí takého vyhlásenia súdom), keďže obžalovaný neodvolateľne prijal všetky právne účinky uznania viny (dokonca) bez toho, aby bolo akýmkoľvek spôsobom predznamenané rozhodnutie súdu o druhu a výške uloženého trestu.

Vzhľadom na vyhlásenie obžalovaného podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku a následné opakované oľutovanie jeho konania vo svojich vyjadreniach, ako aj v záverečnej reči a poslednom slove, na ospravedlnenie sa poškodenému, s osobitným zreteľom na jeho vek, pomery, celkovú mentálnu a duševnú vyspelosť obžalovaného, ako aj na predchádzajúce odsúdenie a dĺžku trestu v ňom uloženú, samosudca nakoniec dospel k záveru, že uloženie súhrnného trestu odňatia slobody obžalovanému čo i na dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby, ktorá v danom prípade predstavuje 7 rokov, by bolo pre neho neprimerane prísne a nevedlo by k náprave obžalovaného o nič viac, ako trest uložený rozsudkom Okresného súdu Brezno, sp. zn. XT/XXX/XXXX zo dňa 19. 10. 2020 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. XTo/XX/XXXX zo dňa 16. 03. 2021. Obžalovanému bol v tomto konaní, za skutkovo takmer totožnú trestnú činnosť, uložený nepodmienečný trest odňatia slobody, ktorý bol s ohľadom na individuálne okolnosti prípadu a osobu obžalovaného mimoriadne znížený na 4 roky, na výkon ktorého bol zaradený do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

Samosudca je toho názoru, že trest uložený rozsudkom Okresného súdu Brezno, sp. zn. XT/XXX/XXXX zo dňa 19. 10. 2020 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. XTo/XX/XXXX zo dňa 16. 03. 2021 je na ochranu spoločnosti a nápravu obžalovaného dostatočný, napíňa v celom rozsahu účel trestu, ktorým je generálna a individuálna prevencia, a teda nielen zabezpečuje ochranu spoločnosti pred páchatel'om za účelom obmedzenia páchania ďalšej trestnej činnosti, ale aj

vytvára podmienky na jeho prevýchovu, a zároveň je proporcionálny k závažnosti trestnej činnosti, ktorej sa páchatel dopustil a ku spôsobu spáchania činu a jeho následku, zavineniu, pohnútke, príťažujúcim a poľahčujúcim okolnostiam a v neposlednej rade k osobe páchatela, jeho pomerom a možnostiam jeho nápravy.

Samosudca preto obžalovanému podľa § 44 Trestného zákona upustil od uloženia súhrnného trestu podľa § 42 Trestného zákona, pretože trest uložený rozsudkom Okresného súdu Brezno, sp. zn. XT/XXX/XXXX zo dňa 19. 10. 2020, ktorý sa stal ohľadom viny a trestu obžalovaného právoplatný dňa 16. 03. 2021 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. XT0/XX/XXXX zo dňa 16. 03. 2021 pokladá na ochranu spoločnosti a nápravu obžalovaného za dostatočný. proti inému použil násilie v úmysle zmocniť sa cudzej veci,

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho oznámenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici.